

Phần 8

Chương 22

Chay trở về phòng, A Man nhẹ nhàng đặt Trình Y lên da thú, xoay người đi ra ngoài phòng lấy tảng đá hình trứng đang để ở một góc sáng sủa mà chặn cửa ra vào, làm xong việc này mới yên tâm mà xốc lên màn cửa vào nhà.

Trình Y còn đang tức giận A Man dã man, trừng mắt mím môi, lưng thẳng tắp ngồi ở trên da thú, đem không vui của mình không hề giữ lại mà bày ra ngoài cho hắn xem.

“Ha ha.” A Man thấy thế sung sướng cười ra tiếng, đi tới ngồi xuống dán lên người Trình Y, ôm thân thể của cô bắt đầu không thành thật mà hướng lên mặt cô tiếp cận.

“Tránh sang một bên!” Trình Y nghiêng đầu tránh thoát miệng gần sát của A Man, phụng phịu trừng mắt nhìn hắn, nhắc nhở người nào đó cô còn đang tức giận.

Trong phòng ánh sáng rất mờ, tại trong không khí mập mờ thế này, ánh sáng ảm đạm ngược lại càng có sức hấp dẫn. Trình Y ‘dục cự còn nghênh’ lập tức khơi mào dục vọng ẩn núp của A Man. Hơi thở gấp gấp đi qua ôm sát thân thể Trình Y ngã xuống trên tấm da thú. Thân thể của hắn dính sát vào thân thể có chút gầy gò của Trình Y, đem người đang không ngừng tức giận đánh mắng hắn đặt ở dưới thân. Đề phòng đề hồng cô, A Man không dám đem sức nặng toàn thân đều đặt ở trên người cô.

Cảm giác được nhiệt độ trên người A Man càng ngày càng cao, hô hấp Trình Y dần dần dồn dập lên, đã bắt chập còn đang cúi kính, gương gương khăn trang nhanh chóng chiếm cứ suy nghĩ của cô. Trục giác của phụ nữ làm cho cô cảm giác được đêm nay quan hệ của bọn họ sẽ có tiến triển tính thực chất. Tuy cô đã làm tốt chuẩn bị làm vợ của A Man, chỉ là giờ khắc này thực sự xảy đến làm cho cô nhẹn không được mà tâm hoảng ý loạn, hai tay không tự chủ mà chống đỡ thân thể A Man, phụ nữ lần đầu tiên không khăn trang mới là lạ.

Bàn tay to của A Man mò mẫm hướng về phía quần jean của Trình Y, tay lôi kéo rất nhanh đã cởi xuống quần jean của cô. Loại sự tình này đã làm rất nhiều lần cho nên hiện tại động tác của hắn rất thành thạo thoát y phục Trình Y. Quần lót của Trình Y cũng rất nhanh được cởi bỏ, thoát hết nửa người dưới hắn bắt đầu cởi nửa người trên. A Man duỗi tay tiến vào áo chèn của Trình Y mà xoa nhẹ, cách nội y phía trên mà vuốt ve.

“Ừm.” Trình Y khẽ bật ra tiếng rên, trên người bị hai tay A Man đốt hỏa, cảm giác toàn thân khô nóng, hai gò má phồng hồng, thở gấp, thân thể bắt đầu vận vẹo.

Động tác của Trình Y càng kích thích A Man, hấn gầm nhẹ một tiếng không trêu chọc cô nữa, một tay nâng lưng của cô một tay nhanh chóng cởi áo chèn của cô. Khi Trình Y nửa như phản đối mà áo lót không thuận tiện cởi ra, tay áo chèn vướng lên cánh tay của cô không lấy ra được. A Man sốt ruột, bàn tay to làm chuyện xấu nhéo lên mấy chỗ trên người cô lúc này mới khiến cô “ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ” thuận lợi cởi áo xuống.

Áo lót làm sao cởi ra A Man đã từng nghiên cứu vài lần nhưng cũng không có giải pháp nào. Khi đụng đến nội y thì trong cổ họng phát ra một trận âm thanh càu nhàu nôn nóng phiền chán. Hai tay mân mê loạn xạ ngay cả làm thế nào cũng không thuận lợi cởi xuống, gấp đến độ hấn cũng không cởi nữa, trực tiếp đẩy áo lót lên phía trên. Cảnh đẹp trong nháy mắt nhảy vào mắt, hai mắt A Man ám trầm xuống, gầm nhẹ một tiếng vùi đầu vào...

Thân thể Trình Y nhạy cảm đến ngón chân cũng co lại, tiếng rên rỉ nhỏ vụn tràn ra liên tiếp từ miệng cô, thanh âm vừa mềm lại vừa quyến rũ, chính cô cũng không ngờ được là mình lại phát ra tiếng rên này. Căn môi dưới, khó nhẹn mà vận eo muốn rời khỏi, nhưng vừa uốn éo eo, đùi chạm phải một chỗ có cảm giác căng phồng.

A Man lập tức hờn hờ lại không thỏa mãn mà thở dài, thân thể Trình Y cứng đờ, lập tức giương mắt nhìn về phía A Man. Hai mắt A Man lúc này vì ấn nhẫn mà đỏ lên, chần chú nhìn thân thể xích lõa trắng bóng của Trình Y, hai tay nhanh chóng cởi da thú trên người. Mất đi che đậy, ‘dâng trào’ giữa hai chân lập tức bật ra, cúi người chen vào giữa hai chân của Trình Y.

“Trình Y.” Miệng A Man không ngừng liếm mút trên người Trình Y, không ngừng gọi tên cô.

Nhìn thấy ‘nơi nào đó’ to lớn của A Man, Trình Y sợ tới mức tim muốn ngừng đập, cô có thể dung nạp hấn được sao! Vốn đã chuẩn bị tâm lý Trình Y lập tức đổi ý, cô sợ hãi! Bị hai tay A Man dùng lực kéo ra cô lập tức thấy không ổn, trừng to mắt bối rối phản kháng, dùng hết toàn lực đạp vào chân A Man đang thờ gấp muốn ‘tiến vào’.

A Man thấy Trình Y phản kháng gay gắt, ý thức được dáng người cô vô cùng nhỏ nhắn xinh xắn, xông vào như vậy sẽ làm bị thương đến cô. Vì vậy nhẫn nhịn dục vọng kêu gào muốn đi vào, thân thể lui về sau một chút, kiên nhẫn vuốt ve những nơi mẫn cảm trên người cô giúp cô thả lỏng. Đợi cho thân thể Trình Y dần dần mềm mại lại hơn nữa cảm giác được ‘chỗ đó’ đã ướt át, A Man một lần nữa áp lên người Trình Y, tay dùng sức nâng lên mông Trình Y đã nhuyền thành một bãi xuân thủy, sau đó...

Khi hấn chống đỡ đi tới thì Trình Y đã nhận ra, nhưng căn bản chưa kịp nói cái gì thì cơn đau bén nhọn lập tức truyền đến. “Dừng lại! Dừng lại!” Trình Y đau đến sắc mặt trắng bệch, càng không ngừng giãy giụa muốn đem hấn đẩy ra.

Lúc này A Man làm sao mà dừng lại được, chảy mồ hôi tiếp tục thăm dò tiến về phía trước, kích thích mãnh liệt làm tính nhẫn nại của hắn mất hết, lập tức không khống chế nổi mà dùng lực xông về trước, xuyên phá một tầng trở ngại hơi mỏng hoàn toàn đem dục vọng vùi sâu vào.

“A!!!...” Cảm giác đau đớn kịch liệt làm hai tay Trình Y nắm chặt da thú dưới thân, mặt trắng bệch thờ đốc, động cũng không dám động, nước mắt thì lưu loát chảy xuống.

Lúc này không phải là ‘làm yêu’, mà là hành hình!

Nhìn bộ dạng của Trình Y, A Man cũng bị hù đến rồi, sững sờ nhìn máu chảy ra chỗ hai người gắn bó mà lắp bắp không nói nên lời. Được một lúc lâu, đầu mới có chút thanh tỉnh, giật mình nhìn đến khuôn mặt Trình Y đau đến nhăn lại cùng một chỗ sau đó động eo muốn lui ra ngoài.

“Dừng nhúc nhích!” Hắn vừa động thì Trình Y có cảm giác như bị xé rách, lập tức kêu lên sợ hãi.

A Man lập tức duy trì động tác nửa xoay người, quả thật không dám động một chút nào. Hai mắt vừa mừng vừa sợ nhìn chăm chăm vào Trình Y lắm lắm vài câu, sau đó hai tay dao động những chỗ mẫn cảm trên người cô. Mồ hôi từng giọt từng giọt rơi xuống, thật sự nhịn rất vất vả nhưng nhìn thấy bộ dạng khó chịu của Trình Y hắn chỉ có thể tiếp tục nhịn.

Dần dần, thân thể Trình Y bắt đầu thả lỏng, cảm giác đau đớn trong cơ thể dần giảm đi, cô khó nhịn mà chuyển động thân dưới.

A Man thấy Trình Y động, mắt liền sáng lên, cũng không nhịn nữa mà bắt đầu động. Ban đầu thật cẩn thận chuyển động vài cái, về sau chịu không nổi ngọt ngào khó nhịn tra tấn, không để ý cảm thụ của Trình Y mà gia tốc chuyển động.

Trình Y đau đến mức khóc ô ô, A Man thật xin lỗi mà lau nước mắt cho cô, ánh mắt cũng tràn đầy bất đắc dĩ cùng xin lỗi chỉ là động tác không có dừng lại, ngược lại có xu thế càng nhanh hơn, cũng không có vì bộ dạng cầu xin của Trình Y mà dừng lại.

Thế lực A Man vô cùng tốt, làm thật lâu mà còn chưa có xong, Trình Y không cảm nhận được một điểm khoái cảm nào, đau đến toàn thân cứng ngắt lại. Ngay khi A Man đạt tới cao triều mà gia tăng tốc độ thì cô cũng không hịn được nữa mà hôn mê bất tỉnh...

Ngày hôm sau Trình Y tỉnh lại thì trời cũng sáng rõ, nghe bên ngoài rất náo nhiệt, có lẽ các tộc nhân không sai biệt lắm đều đã thức dậy. Còn cô vừa mới tới một ngày liền ngủ nướng, Trình Y cảm thấy rất xấu hổ. Sờ lên trên người thấy áo đã được mặc vào, hạ thân không có mặc gì mà là được che bằng một tấm da thú. Đêm hôm trước cô bị A Man làm đến không còn khí lực nói lời nào, quần áo này là ai mặc cho cô không cần nói cũng biết.

Sợ người ta chê cười cô là người phụ nữ lười biếng ngủ tới mặt trời lên cao, Trình Y nhanh chóng ngồi dậy, kết quả vừa mới động thì cảm giác đau đớn bèn nhón từ giữa hai chân truyền đến, đau đến cô ngã trở xuống.

Tối hôm qua là lần đầu tiên của cô, A Man lại là người cao ngựa lớn, căn bản cô ăn không tiêu. Mà hần vẫn là nhin mấy ngày rõ ràng là ‘nghẹn’ điên rồi, tối hôm qua bỏ được lệnh cấm cũng không biết cái gì gọi là chùng mực. Cả một đêm đem cô lăn qua lăn lại, mà ngay cả sau khi ngất đi mơ mơ màng màng bị đau tinh phát hiện hần vẫn còn rong ruổi trên người cô...

Không cần nhìn cũng biết ‘chỗ đó’ chảy máu rồi, chẳng những bị rạn nứt mà ra máu, còn có dũa đao bị mài phá mà chảy ra máu. Rất đau, vừa động liền đau, Trình Y không dám động nữa. A Man không có trong phòng, không biết đã đi nơi nào, đem cô biến thành bộ dáng như quỷ hần lại có thể không thấy tung tích. Điểm ấy làm cho Trình Y rất bất mãn, có người phụ nữ nào không hi vọng sau khi giao phó thân thể của mình thì sáng sớm hôm sau có thể nhìn thấy người đàn ông đó bên cạnh thương tiếc săn sóc cho mình chứ?

Trình Y nhìn nóc nhà nén giận tối hôm qua A Man không biết thương hương tiếc ngọc thì bụng cô bỗng kêu lên. Mặt trời đã lên cao, đêm qua lại ‘vận động’ đến hơn nửa đêm, cô đói lã muốn ăn cơm. Nhưng giờ đây bộ dáng muốn ngồi dậy còn khó khăn rồi, huống chi là ra ngoài tìm cái ăn, vuốt vuốt bụng khóc không ra nước mắt.

Một lúc sau, A Man đầu đầy mồ hôi trở lại, một tay cầm một nồi gồm đầy nước, một tay cầm vài bông hoa nhỏ màu sắc tươi đẹp.

Thấy A Man cô liền tức giận, Trình Y trừng mắt hừ lạnh một tiếng không thèm để ý tới hần.

A Man không để ý Trình Y lạnh mặt, đem một ít da thú nhỏ thả vào trong nước thấm ướt nước sau đó lấy ra bắt đầu lau cho Trình Y. Nhìn thấy chỗ đó không chỉ có chảy ra không ít máu còn bị sưng lợi hại, trong mắt không khỏi toát ra nồng đậm tự trách.

“Không cần, ta tự lau.” Cho dù đã xảy ra quan hệ thân mật Trình Y cũng ngượng ngùng để nam nhân hần hạ như vậy, tự tay muốn đoạt da thú.

A Man chặn cánh tay đưa qua của cô, kiên trì chính mình cố gắng sức lực cho cô, đem vết máu dính trên da thú thả vào trong nước vắt khô một chút sau đó lại lau, lau hai lần thì máu chỗ bắp đùi Trình Y đã sạch sẽ.

Ném da thú vào trong chậu rồi để qua một bên, A Man cầm lấy hoa hồng mới vừa sáng sớm đã chạy tới vách núi thật xa để hái bỏ vào miệng nhai. Sau đó nhả chất lỏng vào trong tay, dùng chất lỏng dính vào ngón tay với vào giữa hai chân Trình Y...

Trình Y nằm ngửa trên da thú lấy hai tay che mắt, tùy ý để A Man một lần lại một lần dùng ngón tay thấm nước hoa hồng bôi thuốc cho cô, mặt đỏ có thể làm chín trứng tươi.

Hoa hồng này cô chưa từng thấy qua, có thể đoán được có lợi đối với chỗ bị thương của cô. Dù sao cũng có thể khẳng định hoa hồng này không phải là hoa hồng kia, đây chỉ là cô căn cứ vào màu sắc mà tùy ý đặt tên. Thời cô đại Trung Quốc cũng dùng chủng loại hoa hồng gì đó để nạo phá thai...

Sau khi thoa xong A Man trấn an Trình Y mấy câu, sau đó thì cầm bình gốm có nước bắn và da thú ra cửa. Hắn đi rồi không bao lâu sau có một tiểu nam hài khoảng năm sáu tuổi bung một chén bốc hơi nóng đi tới.

Bé trai này lúc ăn cơm tối qua cô đã nhìn thấy, rất thân thiết với A Man, lúc ăn cơm cuối cùng ở bên cạnh vợ chồng tộc trưởng mà tinh nghịch. Bọn họ đối với đứa trẻ này cũng rất sủng ái, a mẫu của tiểu nam hài thoát nhìn có chút lớn hơn A Man, không biết có phải là chị gái của A Man hay không. Dù sao Trình Y đoán nàng và tiểu nam hài này có quan hệ thân thích gần gũi với A Man.

Bé trai đem cháo rau dại nóng hôi hổi để trên mặt đất trước mặt Trình Y, sau đó ngồi xuống hai tay nâng cầm lên nghiêm túc tường tận xem xét Trình Y. Trong mắt pha lẫn một chút không hiểu, phảng phất như cô là một người lớn như vậy như thế nào mà muộn như vậy còn chưa chịu dậy.

Trình Y thân thiện nói với tiểu nam hài: “Xin chào.”

Cậu bé nghe vậy cười rộ lên, chào lại cô sau đó lằm nhằm nói thêm lời khác, nói đến chỗ cao hứng bưng bưng phát hiện về mặt bất đắc dĩ của Trình Y thì đột nhiên dừng lại, ảo não gãi gãi đầu, xấu hổ nhìn Trình Y cười cười sau đó đỏ mặt chạy ra ngoài.

Thật đáng yêu! Trình Y nhìn qua phương hướng rời đi của cậu bé khoe miệng không tự chủ mà nở nụ cười, không biết vừa nãy nó nói cái gì với cô mà nhập tâm đến như vậy, về sau dừng lại là vì đột nhiên nhớ tới cô nghe không hiểu lời của nó? Lại còn đỏ mặt thẹn thùng nữa.

Trình Y rất đói bụng, cháo rau dại còn chưa nguội nhưng cô lại không thể chờ đợi được mà bung lên vừa thổi vừa ăn. Chén rất lớn, cô ăn được có phần vội vàng, một chén nhanh chóng thấy đáy suýt chút nữa thì no căng bụng. Có lẽ là được no bụng hơn nữa hoa hồng cũng nổi lên tác dụng, hiện tại cảm giác không còn đau lắm. Ngồi dậy hoặc nhẹ nhàng động động cái chân cũng không thấy gì. ‘Chỗ đó’ được bôi thuốc, không còn cách nào có thể mặc quần nhưng cô muốn ra ngoài đi vệ sinh.

Đang sốt ruột thì A Man trở lại, hắn mang vài quả dại về, nhìn thấy hắn vào cửa Trình Y bất chấp mình còn đang giận hắn, vội vàng nói với hắn mình muốn đi ngoài.

A Man sững sốt, sau đó nhìn một vòng trong phòng, lấy một tấm da thú lớn đem tới quây quanh một vòng nửa người dưới của Trình Y, sau đó ngồi xuống ôm lấy cô đi ra ngoài.

Bị ôm ra ngoài vẫn không thể bị người chê cười, Trình Y cực kỳ xấu hổ. Chính là nếu như nói tự mình xuống đất tự đi cô không biết trạng thái hiện tại

thì cô có thể đi được mấy bước, chỉ có thể bị ôm đi. Khi đi ra ngoài thì cúi đầu xấu hổ nhìn các nữ nhân bận việc bên ngoài, sợ các nàng chê cười. Giương mắt lạng lẽ nhìn qua mới phát hiện thật ra là mình quá lo lắng, tất cả các nàng đều bận rộn làm việc, có người nhìn thấy A Man ôm cô đi qua cũng không có phản ứng gì, giống như không thấy vậy.

Trình Y cảm giác có chút buồn bực, nhìn cách đó không xa có một nam nhân ôm một nữ nhân vút lên cao rồi đón lấy chơi đùa thì chợt hiểu. Thì ra nam nhân ở đây ôm nữ nhân trước mặt mọi người là chuyện thường tình.

A Man mang Trình Y đến một nơi trông trái, buông cô ra muốn đỡ cô ngồi xuống nhưng bị Trình Y cự tuyệt. Về mặt cô nghiêm túc thúc giục hẳn, ngón tay chỉ hướng tảng đá lớn cách đó không xa. Thấy cô sắp tức giận, A Man không dám ở lại, đành đi về hướng tảng đá.

Ở đây rất sạch sẽ, không giống ‘nhà vệ sinh’ ở Ô Năm bộ lạc vừa thối lại vừa bẩn, rõ ràng là thường xuyên có người dọn dẹp, không chỉ sạch sẽ mà mùi vị khác thường cũng rất nhạt.

Trình Y vẫn nhìn, chờ A Man đứng vững ở chỗ tảng đá đưa lưng về phía cô thì mới dám cởi da thú ngồi xỏm xuống đi ngoài. Nói giỡn, lúc đi ngoài mà có một nam nhân ở kế bên thì ai mà đi được. Cũng do A Man đem qua điên cuồng ban tặng, địa phương đi ngoài của cô thật sự không dễ chịu. Cẩn rằng giải quyết xong, đứng lên một lần nữa quấn tốt da thú rồi đi về hướng A Man đang đợi.

Nghe được tiếng bước chân, A Man quay đầu lại đi nhanh tới lại lần nữa ôm lấy Trình Y, không có trực tiếp đi về phòng mà là đi bờ sông.

Đi đến bờ sông A Man ngồi xỏm xuống cẩn thận đặt Trình Y ngồi ở trên đùi. Cởi xuống da thú trên người cô, sau đó tách hai chân Trình Y ra, hẳn bắt đầu dùng nước rửa sạch chất lỏng hoa hồng dính ở chỗ ấy.

Trình Y “oanh” thoáng cái mặt có thể chung trứng rồi, từ sau khi bọn họ phát sinh quan hệ, A Man giống như là không có liêm sỉ vậy. Hành vi như thế nào, đòi truy như thế nào, xấu hổ muốn chết làm sao tới, hẳn tẩy rửa chỗ đó cho cô con mắt rõ ràng nháy cũng không nháy nhìn chăm chăm vào...

“Buông ra, buông ra, tự ta rửa!” Trình Y đỏ bừng mặt nghiêm mặt cảnh cáo kháng nghị, kết quả không giãy giụa được mộng đẹp còn bị phạt bằng hai cái vỗ nhẹ.

A Man nhíu mày như là đang nhìn đứa trẻ không biết nghe lời mà trừng mắt nhìn Trình Y. Ngang ngược bá đạo giam cầm thân thể của cô, không để ý cô phản đối tiếp tục chuyện còn chưa làm xong.

Sau khi A Man tẩy rửa sạch sẽ cho Trình Y còn rất ‘nhiệt tình’ đem trọn cái mộng thật nghiêm túc mà rửa sạch, kể cả ‘cây hoa cúc’.

Khi trở về thì toàn thân cao thấp của Trình Y đỏ rực như con tôm luộc chín, lấy tay che mắt chính là không muốn nhìn về mặt đặc ý của người nào đó đang cười ha ha.

Ngày này A Man không có ra ngoài đi săn, cả ngày ở cùng với Trình Y, bôi thuốc chỗ sưng tấy cho cô, ôm cô trên tay, tẩy rửa được chất cho cô, giặt da thú hai người làm dơ đêm trước, v.v... Mặc dù không có ra ngoài đi săn nhưng cũng không nhẹ nhàng, ngay cả khi Trình Y ngủ trưa hẳn cũng không nhàn rỗi, cầm cây quạt cô làm nhẹ nhàng quạt gió cho cô. Quạt đến cánh tay mỗi nhứ cũng không quan tâm, nhìn gương mặt lúc ngủ của Trình Y miệng cười toe toét vẻ mặt thỏa mãn mà cười ngây ngô...

Chương 23

Lần đầu quá thống khổ, cho dù đắp thuốc hoa hồng cũng bị sưng hai ngày mới tốt hơn. Mà ba ngày này A Man cũng không có đi săn, rất săn sóc chiếu cố Trình Y, biết rõ ‘chỗ đó’ của Trình Y không khỏe nên buổi tối chỉ ôm cô ngủ chứ không có làm chuyện gì khác.

Hai ngày này cậu bé kia cũng thường hay tới la cà, Trình Y từ trong miệng A Man biết được cậu bé này tên là Thạch, mẹ của nó là chị gái của A Man, A Man có một chị gái và hai em trai. Cô có điềm quen thuộc hơn với chị gái A Man và Thạch, còn hai em trai hiện tại không có trong bộ lạc nên cô chưa có gặp qua.

Trình Y chung quy xấu hổ ở trong phòng ăn không uống không, muốn đi ra ngoài làm chút chuyện, kết quả bị A Man trông coi không cho đi ra ngoài. Trong lúc rảnh rỗi liền ra sức học ngôn ngữ ở đây, trước kia chỉ có hai người là cô và A Man học ngôn ngữ không tốt được, hiện tại nhiều người thì dễ dàng. A Man và Thạch cũng biết cô muốn học ngôn ngữ của bọn họ, vì để cho cô dễ dàng học được, trong lúc trò chuyện vừa thả chậm tốc độ nói vừa ra dấu tay.

Một người nếu thật sự quyết tâm học một cái gì đó thì hiệu suất thật sự rất cao. Trình Y vừa học hai ngày thì đã nói được nhiều câu, một môn ngôn ngữ không phải là có thể học được dễ dàng. Bất quá chỉ cần cô dụng tâm kiên trì học tập, cùng tiếp xúc với nhiều người mà nói... tin tưởng không bao lâu cô và người ở đây sẽ không gặp chướng ngại khi trao đổi.

A Man thấy Trình Y bởi vì trời nóng mà không có khẩu vị ăn thịt nướng, chỉ có hứng thú với cháo rau dại và trái cây hơn chút cho nên sáng sớm mỗi ngày đều đi ra ngoài hái trái dại cho cô. Mỗi lần hái cũng có hạn bởi vì không có phương tiện mang, mỗi ngày phải đi ra ngoài ba bốn chuyến hái quả dại.

Trình Y thấy hẳn đi ra ngoài nhiều lần quá phiền toái, vì vậy nghĩ rằng nếu như có một cái túi thì có thể mang bao nhiêu là quả dại thì tốt biết bao, chỉ là ở đây không có. Ngay sau đó nghĩ tự mình làm một cái, chỉ còn thừa của cô không còn nhiều lắm, để phòng ngừa vạn nhất cô muốn giữ lại để cứu người hoặc cànng hữu dụng may vết thương. Vì vậy đành phải nhập gia tùy tục, ở đây dùng cốt châm (kim được làm thành từ xương động vật) và dây mây để may vá. Dù sao cũng để mang quả dại, cho dù kim lớn chỉ thô cũng không sợ, chỉ cần trái cây không bị rơi ra là được.

Thừa dịp A Man đi ra ngoài hái quả dại, Trình Y đi vào nhà Thạch hỏi mượn cốt châm của mẹ hắn, cốt châm thì nữ nhân mới có, trước kia A Man còn độc thân nên trong phòng không có. Cô phải khâu một cái túi nhanh một chút, vì vậy mới đi mượn sử dụng trước, vừa vặn có thể thừa dịp mượn đồ mà trao đổi nâng cao cảm tình với chị chồng.

Nhà Thạch cách nhà A Man không xa, đi không tới một trăm mét đã tới. Trải qua quan sát cô đã hiểu, nếu như trước cửa một nhà có bày một tảng đá sậm màu mà nói, chứng minh người của nhà này có việc (hoặc là ngủ hoặc là...) rồi, không tiện người tới quấy rầy. Nếu như ngoài cửa không có tảng đá ngăn cản vậy có thể đi vào tìm người.

“Có ai không?” Trình Y đứng trước cửa phòng gỗ dùng từ theo Thạch hô to hỏi thăm theo lời nói mới học. Thạch thường xuyên đến nhà cô hỏi những lời này, cho nên cô rất nhanh đã học được.

“Có, vào đi.” Trong nhà truyền ra tiếng mẹ của Thạch - Maya.

Maya rất hiền lành, đối với Trình Y cũng rất hòa khí, sau khi thấy Trình Y đi vào liền đứng lên cười nghênh đón dùng ánh mắt hỏi thăm.

“Chị có cốt châm không?” Trình Y vừa nói vừa khoa tay làm động tác may vá, con mắt quét tới các nơi trong phòng, cuối cùng phát hiện trên tường treo bốn cái cốt châm. Cốt châm so với kim của cô thì lớn hơn, lỗ cũng lớn, cô thấy vậy có chút do dự.

Maya nhìn theo tầm mắt của Trình Y liền hiểu rõ, đi qua lấy xuống một cái cốt châm đưa cho Trình Y nói: “Ngươi dùng trước đi.”

Trình Y nghe hiểu được hai chữ, một là ‘ngươi’, một là ‘dùng’. Cho dù không nghe hiểu được đầy đủ cũng có thể hiểu đại khái ý tứ. Tiếp nhận cốt châm lại cười tươi với Maya rồi nói cảm ơn. Cô không dám trì hoãn lâu, nói cảm ơn xong thì trở về phòng.

Trước kia ở Ô Năm bộ lạc, Trình Y từng nhìn thấy nữ nhân dùng cốt châm khâu này nọ, chỉ là dùng dây mây làm, có tính dẻo dai không tính mảnh, nếu nói khâu túi xách thì miễn cưỡng có thể sử dụng, hiện tại trong tay không có, chờ A Man trở về bảo hắn đi tìm dây mây cho cô vậy.

Trong phòng chất một đống da thú, Trình Y trở về phòng tìm kiếm, cuối cùng lấy ra một tấm da thú màu nâu bình thường nhất, dùng kéo cắt thành hai miếng lớn. Hai mảnh này dài và rộng khoảng chừng sáu mươi centimet, cô muốn khâu chúng nó lại một chỗ. Cô còn muốn cắt hai miếng da thú nhỏ dài làm dây lưng khâu ở miệng túi, đến lúc đó có thể mang theo túi đi hái quả dại.

Trình Y mang túi da thú đã cắt xong đặt ở trên hòm gỗ đặt trong phòng, sau đó ngồi trên ghế đôn dán hai miếng da lại cùng một chỗ, nghĩ xem nên bắt đầu khâu từ đâu.

Không lâu sau A Man trở về, trong tay bung lá cây to đựng quả dại. Dùng lá cây lớn bọc trái cây mỗi lần mang về nhiều nhất vài quả cam lớn nhỏ, quả này tuy không lớn nhưng ăn thật ngon, một lần mang về hai người bọn họ ăn không đủ.

Thấy Trình Y bày biện cốt châm, A Man nghi ngờ hỏi: “Làm cái gì?”

Trình Y hưng phấn mà cầm cốt châm đi qua, đưa lỗ kim trước mặt A Man mà khoa tay múa chân. Lấy quả dại trong tay hất để xuống, sau đó đẩy hất ra ngoài để hất đi tìm đường tuyền (chỉ bằng dây mây) cho cô.

A Man thấy cô cầm cốt châm trong tay còn có da thú được cắt xong thì biết cô cần gì. Bị đùn đẩy đi ra ngoài cũng không có mất hứng, ngoan ngoãn đi ra ngoài tìm chỉ mây cho cô.

Chỉ này có khắp nơi, A Man đi ra ngoài không có bao lâu thì mang về một đồng lớn, hất không biết Trình Y muốn khâu cái gì, ngồi ở một bên nhìn xem.

Cốt châm quá lớn Trình Y dùng không quen tay, cố hết sức nhét chỉ vào lỗ kim sau đó cầm da thú khâu lại. Mũi nhọn của cốt châm cho dù có mài nhọn cũng không sánh bằng kim tốt thời hiện đại, muốn xuyên qua da thú có chút khó khăn. Trình Y trước hết dùng mũi kéo đâm một lỗ nhỏ trên da thú sau đó mới dùng cốt châm xỏ chỉ vào, như vậy có thể tiết kiệm không ít sức.

Khâu ở bề trái da thú, như vậy sau khi khâu xong lật lại mặt chính cũng không thấy mảng lớn chỉ mây. Những việc may may vá vá không làm khó được Trình Y, trước kia sống cuộc sống tự lập khá sớm, không có mẹ bên cạnh, giặt giũ may vá các loại sự việc toàn bộ chính cô tự làm, cho nên hiện tại làm túi xách cũng không cảm thấy bao nhiêu khó khăn.

A Man một bên ngồi xem Trình Y một bên cầm quạt quạt mát cho cô, đem gió hướng tới cả hai người. Như vậy sẽ không để cho cô cảm thấy quá mát lại có thể để cho mình cảm nhận được mát mẻ, nhất cử lưỡng tiện.

Hai ngày nay trong mỗi gia đình trong bộ lạc cơ hồ đều có một cây quạt, thứ này không khó làm, nhìn qua sẽ làm được, toàn bộ mọi người đi làm. Chỉ khổ cho những cây cọ gần bộ lạc, cành đều bị hái hết.

Trình Y mất một phen công phu đem ba đường biên da thú khâu xong, để lại một đường biên không may lại mà để bỏ đồ vào, sau đó khâu dây đeo vào. Dây lưng khâu vào hai bên miệng túi, vì để cho nó chắc chắn không bởi vì mang nặng mà đứt rời, cô cố ý dùng cốt châm may nhiều lần ở phía trên. Sau khi khâu xong kết lại cũng rất kín, da thú không dễ hư hỏng, chỉ mây dẻo dai còn có thể, chỉ cần kết lại chặt chẽ là được, cho dù túi tràn đầy trái cây cũng sẽ không hư mất.

“Xong rồi!” Sau khi làm xong Trình Y thật cao hứng, thấy vẻ mặt nghi hoặc của A Man hiển nhiên còn chưa nhìn ra cái này dùng để làm gì. Đặc ý cười với

hắn sau đó đem hết trái cây chuyển vào trong túi đã khâu xong, tám trái cây đều bỏ vào chỉ chiếm một phần tư túi.

“A!” A Man nhìn ra điều kỳ diệu của cái túi rồi, cầm lấy túi tò mò nghiên cứu một hồi rồi cao hứng nhìn Trình Y cười. Có thứ này, từ nay về sau hái trái cây có thể tiết kiệm thật nhiều thời gian.

Thấy A Man yêu thích, Trình Y càng có thêm lòng tin, thấy chỉ mây còn nhiều, vì vậy lấy nửa tấm da thú vừa cắt còn lại đều cầm tới. Cô làm thêm hai cái nữa, một cái cho cha mẹ A Man, một cái cho Maya để cảm ơn nàng cho mượn cốt châm. Đều là người thân, khâu một cái túi với cô chỉ là tiện tay mà thôi, nếu có thể làm cho thân nhân cao hứng vậy không có gì tốt hơn.

A Man nhìn thấy sự vật mới lạ lòng hiếu kỳ dâng lên muốn thử một lần, lấy hết trái cây ra đặt lên trên phiến lá, sau đó cầm nó hưng phấn mà đi ra ngoài hái quả dại.

Làm xong một cái, cầm cốt châm cũng thuận tay hơn, làm tiếp hai cái cũng không còn thấy khó khăn. Đợi cô làm xong thì A Man cũng trở về đến, còn chưa vào cửa đã nghe hắn ở bên ngoài reo hò vui sướng. Khi hắn vén rèm đi vào Trình Y thấy túi trong tay hắn căng phồng ra, đảo mắt nhìn qua phòng chừng có khoảng bốn mươi năm mươi quả trái cây.

A Man mang theo túi chứa đầy ắp trái cây vào đưa cho Trình Y như hiến vật quý, lần đầu tiên hắn hái được nhiều trái cây như vậy, cũng đủ cho bọn họ ăn trong hai ngày, rất bớt việc.

Trình Y khích lệ A Man một phen, lấy ra một nửa trái cây, một nửa còn lại chia làm hai phần bỏ vào hai cái túi cô vừa may xong. Trong lúc A Man nghi hoặc nhìn chăm chăm người một tay cầm một túi đứng lên bảo hắn cùng cô đi ra ngoài.

Như là đoán được ý định của Trình Y, hai mắt A Man sáng lên, vui mừng đi theo sát sau lưng cô ra khỏi phòng.

Trước tiên Trình Y đi vào nhà vợ chồng tộc trưởng, tộc trưởng không có ở đó, vợ tộc trưởng đang ngồi uống nước ở trong phòng.

“A mẫu.” Trình Y lễ phép chào hỏi vợ tộc trưởng.

Bà nhìn sang cười với con trai con dâu kêu bọn họ ngồi xuống.

Trình Y bởi vì còn muốn đi sang chỗ Maya, vì vậy không có ngồi xuống, đem cái túi chứa mười trái cây đưa đến trước mặt mẹ chồng chỉ vào nó nói có chút không lưu loát: “Cho ngài.”

Bà tiếp nhận túi, tò mò đánh giá.

A Man bởi vì đã dùng qua một lần nên biết tác dụng của nó vì vậy nhiệt tình giải thích công dụng của nó với mẹ của mình.

Trình Y đứng một bên mỉm cười nhìn hai mẹ con, lời của bọn họ cô chỉ nghe hiểu một đôi lời. Chỉ là nhìn qua nét mặt của họ thì nhìn ra được hai mẹ con đều rất thích cái túi này.

“Giỏi giang!” Vợ tộc trưởng đem túi để trên mặt đất mỉm cười gật đầu nói với Trình Y.

‘Giỏi giang’ hai chữ này ngày hôm qua Trình Y mới học qua, nghe mẹ chồng khích lệ, cô rất vui, vì bày tỏ rụt rè xấu hổ mà liên tục khoát tay.

Ra khỏi nhà tộc trưởng, hai người đi tới nhà Maya, Trình Y đặt cốt châm vào trong túi, tính cả trái cây tặng cho Maya.

Giống như cô dự đoán, Maya cũng rất yêu thích cái túi này, cao hứng nghĩ muốn đem cốt châm đưa cho Trình Y làm đáp tạ. Trình Y biết rõ muốn mài được một cây cốt châm tốn rất nhiều công phu, ở đây cốt châm so với nồi gốm chén gốm còn quý giá hơn nhiều, vì vậy sống chết không lấy, cố ý đem cốt châm trả cho Maya nhiệt tình.

Nơi này là viên cỏ, công cụ còn có trang sức cũng đều là nguyên thủy, Trình Y làm túi kỳ thật cực kỳ bình thường. Chính là cái cực kỳ bình thường này ở trong mắt người ở đây lại là phi thường mới lạ, rất thực dụng thoạt nhìn còn rất thú vị. Cái này không chỉ dùng để đựng quả dại mà còn có thể đựng các vật dụng công cụ đơn giản khác... phi thường được các nữ nhân yêu thích. Kết quả chỉ đưa một cái túi đơn giản đến không thể đơn giản hơn mà Trình Y có thể kéo lại gần quan hệ với mẹ chồng và chị chồng.

Thấy Trình Y may túi, A Man muốn làm cốt châm cho cô. Sau khi trở về phòng tìm tất cả răng xương động vật còn sót lại. Cuối cùng lấy ra một cây xương cốt nhỏ nhất thoạt nhìn sắc bén, cũng không để ý như thế nào, cầm xương cốt ra bên ngoài phòng mài đi.

Trình Y may ba cái túi nên khát nước rồi, thoải mái ngồi trên da thú ăn trái cây, vừa ăn vừa nghĩ cái túi này dùng thì tốt nhưng cũng có chỗ không thích hợp. Ví dụ như sau khi đi săn xong lại đi hái trái cây thì bất tiện, hai tay cầm con mồi không cách nào mang theo nó được. Vì vậy bèn nhớ lại lúc đó may một cái giống như balo mang ở trên lưng. Như vậy bình thường A Man bắt con mồi xong trên đường trở về còn có thể hái chút quả dại treo trên lưng đi về.

Nữ nhân đều yêu thích khoe khoang, người viên cỏ cũng không ngoại lệ. Tộc trưởng phu nhân khi được con dâu hiểu kính cái túi rất vui vẻ, vì vậy mang đi ra ngoài khoe khoang với nữ nhân trong tộc. Chủ yếu là bà muốn thông qua việc này nói cho nữ nhân trong tộc biết con dâu của bà tuy có chút nhỏ gầy, nhưng không giống với suy nghĩ của các nàng là con dâu bà cái gì cũng không biết làm, tay nàng khéo lắm.

Con dâu xinh đẹp hoặc giỏi giang, con rể có bản lĩnh hoặc biết săn sóc vợ một chút đều là chuyện làm cho người ta kiêu ngạo. Trái ngược lại ví dụ như

con dâu hoặc con rể không tốt, cho dù là con trai con gái cho dù tốt cũng không là cho các trường bồi kiêu ngạo như vậy.

Cách làm túi vốn không phức tạp, hơn nữa trong cuộc sống các nữ nhân đều biết thêu thùa may vá, sau khi xem qua túi của tộc trưởng phu nhân thì cũng biết làm thế nào. Sau đó trở về nhà bận rộn cắt da thú làm túi, cho nên không đến một ngày sau, hơn phân nửa nhà ở đây đều có túi, màu sắc lớn nhỏ không đều. Sau đó Trình Y buồn cười phát hiện, buổi chiều mấy nam nhân sau khi đi săn trở về cơ hồ trong tay mỗi người đều mang theo túi tràn đầy trái cây, đều là hái về cho vợ con ăn.

Nhìn thấy các tộc nhân đều học theo cô làm túi, tuy chỉ là gì đó rất đơn giản, nhưng nhờ nó mà các tộc nhân giảm bớt chút thời gian và khí lực là sự thật. Chuyện này khích lệ Trình Y, làm cho cô thật sâu ý thức được đã trở thành một phần tử trong tộc, nghĩ biện pháp vì người trong tộc làm thêm chút ít chuyện có ích. A Man là con trai tộc trưởng, cô làm thêm chút ít chuyện coi như là giúp cho A Man chiếm thêm được sự yêu quý của tộc nhân. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, rất có thể A Man sẽ là tộc trưởng kế nhiệm ở trong tộc.

Chương 24

Thông qua một cái túi nhỏ nhỏ có thể kéo dài ra rất nhiều thứ, tỷ như có thể làm bao vác trên lưng, dùng dây mây làm cái sọt đơn giản, ở hai đầu có thể dùng nhánh cây xỏ vào làm đòn gánh đơn giản v.v... Những thứ này cũng không phải phiền toái gì nhưng mà có thể làm cho công việc đi săn thường xuyên của tộc nhân thoải mái hơn nhiều.

Nghĩ đến thì phải làm, khi còn bé Trình Y từng giúp đỡ người lớn trong nhà làm việc nhà nông. Nếu như bện cái sọt, đã qua nhiều năm cô cũng không còn nhớ rõ biện pháp làm. Vì để tìm lại kí ức lúc nhỏ, cô lấy vài nhánh cây nhỏ với dây mây làm thử. Mấy lần đầu bện không quá thuận tay, về sau càng làm thì càng thuận tay hơn đến giờ thì muốn đan thế nào thì đan, không lâu sau thì làm xong một cái sọt nhỏ khá tốt.

Cái sọt nhỏ thông thoáng, không những có thể mang trên lưng ra ngoài hái rau dại, còn có thể để trong phòng chứa trái cây rau dại để dành, cảm giác tốt hơn không ít so với dùng túi da thú. Hơn nữa thời điểm trời nóng dùng cái sọt làm từ nhánh cây và dây mây thì mát mẻ hơn so với dùng balo da thú. Tưởng tượng như vậy nên Trình Y liền bỏ đi ý tưởng muốn làm balo da thú trong đầu, tính toán tới thời điểm mùa đông rồi làm balo da thú.

Thời đại này cũng không phải là nam chủ ngoại nữ chủ nội, từ khi Trình Y tới đây đều là A Man đi hái trái cây. Kỳ thật chuyện lật vật như hái rau dại hái trái cây không phải là chuyện nam nhân làm, bình thường đều là việc của nữ nhân. Chỉ là do cô vừa tới chưa quen cuộc sống nơi đây, hơn nữa vượt qua ‘đêm

đó' chịu nhiều khổ nên không thể mệt nhọc, cho nên việc hái trái cây này mới để cho A Man một mình làm hết.

Trong bộ lạc nam nhân nhiều, kỳ thật không thiếu người yêu thương vợ mình, những nam nhân này sau khi săn xong sớm nếu như trên đường trở về gặp quả dại rau dại thì sẽ thuận tiện hái về. Cũng không hái quá nhiều cho nên cũng không mệt mỏi, vì vậy hành vi hái trái cây của A Man ở trong tộc cũng không bị chê cười.

Trình Y 'nghỉ ngơi' liên tục ba bốn ngày, 'chỗ' trầy da đã tốt hơn, A Man lại không thể không biết xấu hổ cả ngày ở cùng cô mà mặc kệ mọi chuyện. Vì vậy thấy cô không có việc gì thì buổi sáng theo các tộc nhân ra ngoài đi săn.

A Man đi ra ngoài làm việc, Trình Y cũng bắt đầu bận việc, đem da thú đi phơi, trên lưng đeo sọt ra ngoài hái rau dại và hoa quả. Cô đi cùng với nữ nhân trong tộc, tay các nàng đều cầm túi còn cô thì lưng mang sọt, vì vậy rất nhanh trở thành tiêu điểm của mọi người.

Cái này không giống như cái túi chỉ cần xem xét là có thể biết, các nữ nhân sờ soạng cái sọt một lần cũng không biết về sau làm thế nào, đều có chút thất vọng. Trình Y thấy thế vội vàng trấn an các nàng, tỏ vẻ chính mình sẽ chỉ các nàng làm.

Các nữ nhân đều nhận chỗ tốt từ Trình Y nên trong lòng có cảm kích, vì vậy trên đường đi đều rất nhiệt tình dạy cô nói ngôn ngữ ở đây. Sau khi dạy xong để tiện cho cô nhớ kỹ lời mới học còn cố ý một câu nói mấy lần để cho Trình Y đến trả lời.

Một bên làm việc một bên nói chuyện phiếm, bộ dạng các nữ nhân thoát nhìn đều rất vui vẻ. Trên khuôn mặt ngăm đen vì bị phơi nắng không có hiện ra cảm giác mệt mỏi và phiền chán nào. Các nàng thông cảm Trình Y nhỏ gầy nên không có đi quá xa, đi hái trái cây ở những cây trên núi nhỏ gần bộ lạc nhất mà hái.

Chung quanh bộ lạc có núi có rừng cây, trái cây cái gì cần có đều có, không cần lo lắng không đủ ăn.

Trình Y lưng đeo sọt, hái trái cây chỉ cần chuẩn bị duỗi người ném ra sau là vào sọt rồi, rất thuận tiện. Có chỗ trái cây ở trên cao không dễ dàng hái tới thì có nữ nhân bò lên trên cây, chọn nhánh cây nhiều trái mà đập xuống cho người ở dưới đất thuận tiện hái.

Thật là nữ nhân dũng mãnh nhanh nhẹn! Trình Y nhìn người phụ nữ nhanh nhẹn bò lên cây trong mắt toát ra sự sùng bái. Nhìn nữ nhân người ta dám leo cây bới ra da động vật Trình Y xấu hổ vô cùng. Đừng nói là leo cây, chỉ đi thời gian lâu như vậy lòng bàn chân của cô đã nổi bong bóng, không giống như các nàng bàn chân đã bị vết chai dày không dễ dàng bị nổi bong bóng như cô.

Một cái bộ lạc có điều kiện cuộc sống như thế nào cùng việc lựa chọn địa phương sinh sống có quan hệ rất lớn, có nhiều chỗ núi xanh nước biếc, con mồi

trái cây cái gì cần có thì đều có, mà có rất nhiều chỗ điều kiện thì bình thường. Trình Y sinh sống ở đây vài ngày đã rõ ràng cảm giác được điều kiện ở đây tốt hơn so với Ô Năm bộ lạc. Ví dụ như ở đây có mật ong, cách vài ngày là bọn họ có thể dùng mật ong quét lên thịt nướng hoặc uống, ở Ô Năm bộ lạc không có loại mật này. Nguyên nhân chính là chung quanh Ô Năm bộ lạc không có tồn tại ong mật hoang dã mà ở đây thì có.

Từ trong miệng các tộc nhân Trình Y biết được bộ lạc của A Man tên là Tạt Tang bộ lạc, ở đây còn có một thứ cô rất thích chính là một loại thực vật dài chung quanh bộ lạc. Lá của loại thực vật này không chỉ có mềm mại mà còn thơm mát y như là bạc hà thời hiện đại. Có thể dùng nó làm giấy vệ sinh, mỗi ngày cắt một ít đem về rửa sạch phơi khô, chờ khi nào đi ngoài thì cầm vài lá này so với dùng tảng đá tốt hơn nhiều.

Chung quanh bộ lạc Tạt Tang còn có cây cọ, không chỉ là cây cọ, tựa như trái cây rau dại chủng loại đều nhiều hơn so với Ô Năm bộ lạc. Cái này chỉ có thể nói rõ Ô Năm bộ lạc lựa chọn vị trí xa không bằng Tạt Tang bộ lạc. Ngoài nguyên nhân chủ yếu là người trong bộ lạc quá thiếu, lại bởi vì nguyên nhân không cường đại cho nên chỉ có thể lựa chọn điều kiện phổ thông. Mà vùng đất trù phú phong thủy tốt thực vật lại sung túc thì do bộ lạc lớn chiếm lĩnh.

Đi dạo một vòng quanh sườn núi nhỏ, hái vài loại trái cây thì các nữ nhân liền trở về. Trình Y đan cái sọt không quá lớn, cho nên số lượng trái cây cùng mọi người không sai biệt lắm. Vô luận là túi của nữ nhân hay sọt của Trình Y đều không có tràn đầy, bởi vì còn phải hái rau dại trở về làm cháo rau dại uống.

Bởi vì Trình Y không muốn bị người khác chê cười là mảnh mai yếu đuối nên các nàng làm gì cô cũng đi theo làm. Lấy hết trái cây và rau dại trở về đem cất trong phòng lại đi ra ngoài, còn phải đi cắt cỏ khô và củi khô để nhóm lửa.

Lần này lấy đồ này nọ càng gần bộ lạc hơn, rất nhanh mỗi người lại ôm một bó lớn trở về, các nữ nhân đem củi khô chất thành bó rồi lấy dây mây bó lại vài vòng mới mang về. Trình Y nhặt ít hơn so với các nàng ấy, sau khi buộc chặt bỏ hết vào sọt trên lưng mang về, thân thể của cô nhỏ hơn của người khác, mang về có ít hơn người khác thì cũng không có ai nói gì cô.

Sau khi trở về Trình Y bắt đầu dạy các nàng đan sọt, cô rất kiên nhẫn, năm sáu nữ nhân vây quanh bên người cô học. Học xong trở về tự mình đan thử, vừa tiến bước một nhóm lại đến thêm vài người muốn học. Thời gian kế tiếp Trình Y không có rỗi đi làm việc gì khác, chỉ có dạy các nàng đan sọt.

Cũng may không phải tất cả nữ nhân đều tìm đến cô học đan sọt, về sau đoán chừng mọi người thông cảm cho cô nên chạy đi tìm người đã học trước thỉnh giáo. Trình Y rảnh rỗi bắt đầu nghĩ đến chuyện làm đôn gánh. Hôm nay nàng theo tộc nhân ra ngoài hai chuyến, nếu như có đôn gánh thì các nàng có thể chỉ cần đi một chuyến là hoàn thành. Cái đôn gánh này chủ yếu là tìm được gốc cây thích hợp, cô chặt không được phải chờ A Man trở về mới được.

Buổi chiều khoảng ba bốn giờ thì A Man trở lại, con mỗi đều đặt bên ngoài, đầu đầy mồ hôi trở về, trước tiên đem tảng đá bày ở cửa chính giữa cửa ra vào mới vào nhà.

Trình Y vừa ngủ trưa xong, thấy A Man trở về vội vàng đem nước sạch cô lấy về trước khi đi ngủ đưa cho hấn, sau đó lấy trái cây rửa sạch cũng đưa tới cho hấn giải khát.

Mấy ngày nay đều là A Man hầu hạ Trình Y, hiện tại đột nhiên được cô hầu hạ, A Man rất vui vẻ, đón lấy chén nước từng hớp từng hớp mà uống sạch. Sau đó ăn trái cây nhiều nước, con mắt quét nhìn vòng vòng trong nhà, thấy một sọt nhiều trái cây. Vừa rồi lúc mới trở về thấy trước cửa nhà có nhiều dây mây và cỏ khô biết rõ là cô làm việc sinh hoạt. Vốn có chút lo lắng cô chịu không nổi, bây giờ nhìn thấy bộ dáng sôi nổi tràn đầy sinh lực của cô thì yên tâm.

Trước khi ăn cơm tối Trình Y rảnh rỗi lại đan thêm vài cái sọt, A Man thì ở một bên nhìn xem, ngẫu nhiên thì quạt mát cho cô hoặc là đút trái cây cho cô ăn.

Bởi vì nhớ thương chuyện làm đòn gánh, vừa ăn cơm xong Trình Y lôi kéo A Man đi tìm nhánh cây phù hợp mà không cùng một chỗ ca hát nhảy múa quanh đồng lửa với tộc nhân.

Tìm được nhánh cây phù hợp, gần đó cây cối rất nhiều, Trình Y đi một vòng cuối cùng chọn được một cây dài chừng hai thước, đường kính khoảng tám chín centimet là một nhánh cây thô, ý bảo hấn chặt xuống.

A Man không có dùng bất cứ dụng cụ nào, tay to ôm nhánh cây rồi dùng sức là đã bẻ gãy nhánh cây, cầm nhánh cây vẫn còn lá đến trước mặt Trình Y hỏi xem phải làm thế nào.

Trình Y lấy dao ra chặt bỏ cành thừa và lá cây trên đó rồi lôi kéo A Man trở về, trên đường lại chuẩn bị cắt gốc cây thành hai đoạn có đường kính ước chừng bốn năm centimet.

Trong tộc cũng không phải tất cả mọi người đều ca hát nhảy múa, một nhóm người ăn cơm xong thì cũng trở lại, có ít người ngồi ở trước cửa hóng mát, có người thì làm tiếp công việc chưa xong vào ban ngày, nơi nào cũng có người. Trình Y tự mình làm việc cũng không có gì sợ hãi, để cho A Man dùng trường mâu đâm thủng hai cái lỗ trên hai đầu nhánh cây rồi để cho hấn đi chơi. A Man rất yêu thích cùng các tộc nhân náo nhiệt với nhau, không có yêu cầu hấn ở cùng cô.

Cái đòn gánh này không dễ làm như cái túi và cái sọt, Trình Y dùng dao găm đem cái lỗ A Man đâm thủng gọt thành hình vuông, bảo đảm chắc chắn khắc hình vuông dài khoảng ba centimet. Sau đó dùng dao găm bắt đầu chém gọt hai cành ngắn, khoảng cách là từ một phần ba từ chỗ dưới lên bắt đầu gọt. Tính toán của cô là sau khi gọt xong thì lấy nhánh cây xuyên vào trong lỗ ở hai đầu, như

vậy nhô ra một đầu không có gọt một phần ba chỗ. Dùng dây buộc vào đầu nhánh cây như vậy đoạn nhô ra hai đầu có khả năng treo cái sọt hoặc túi gì đó.

Việc này nghĩ tới thì dễ khi làm thì có chút phiền toái, tước gọt nhánh cây bao giờ Trinh Y cũng không cẩn thận bị vụn cây đâm đến, có hai chỗ bị đâm đến chảy máu, cô chỉ là thôi thôi vết thương cũng không thèm để ý, lúc nữa thì lấy lá cây khử trùng bôi lên là được.

Nếu như chỉ có trái cây và rau dại mà nói cô sẽ không có sức khăng khăng làm đòn gánh như vậy. Cô nghĩ nếu như làm xong một cái đòn gánh mà dùng tốt thì từ nay về sau cô có kinh nghiệm thì làm một cái tốt hơn, càng bền chắc hơn dùng để nâng gánh con mồi.

Cô có để ý qua thấy trong tộc nếu có người săn được con mồi rất lớn rất nặng, một người không cầm được, đều là hai người nắm tứ chi động vật mang về. Thường thì khi trở về không chỉ có cánh tay mỏi như muốn chết, mà còn mặt mày cần cổ tràn đầy lông và máu động vật, bộ dáng rất chật vật. Cảm giác như vậy rất vất vả, nếu như có thể mang con mồi cột từ đầu tới đuôi lên đòn gánh, hai người ở hai đầu đòn gánh khiêng trở về như vậy sẽ tiện lợi hơn rất nhiều, nếu như bả vai này đau còn có thể đổi sang vai kia.

Làm gần một giờ thì đòn gánh mới làm xong, Trinh Y vào phòng lấy hai cái sọt ra treo ở trên hai đầu đòn gánh rồi nâng lên thử, cảm thấy không tệ. Số lượng trái cây hái hôm nay không ít, ngày mai không cần đi hái, có thể dùng đòn gánh mang về một lần nhưng được nhiều củ và dây mây.v.v...

Những nữ nhân ở gần đó hóng mát trông trẻ nhỏ hoặc làm việc vất vả thấy Trinh Y một mực gọt đầu gỗ cũng không biết cô muốn làm gì. Sau khi thấy cô làm xong rồi đem cái sọt treo lên mới hiểu được tác dụng của nó. Có người hiếu kỳ tiến lên hỏi cô đây là cái gì. Trinh Y nói cho các nàng biết thứ này tên gọi là đòn gánh. Kỳ thật đòn gánh hẳn là vừa ngắn mịn lại vừa dài nhỏ, mà của cô đây là hình trụ tròn, gọi nó là 'tròn gánh' càng có hình tượng hơn. Chỉ là đã quen gọi là đòn gánh tự dưng đổi thành tròn gánh thật không tự nhiên, vì vậy nên thôi.

Sau khi hết bận việc cô mang đòn gánh cất kỹ vào trong phòng, Trinh Y ra khỏi phòng lấy lá cây màu tím nhai nát sau đó lấy đem chất lỏng thoa hết lên các vết thương trên tay rồi mới ra cửa đi tìm A Man. Rất nhiều người trẻ tuổi trong tộc chơi đùa, tinh lực quá mức tràn đầy không nháo đến nửa đêm là không rời đi.

Trinh Y đưa mắt nhìn đồng hồ, bây giờ là tám giờ tối, trời đã tối rồi, bất quá vì có đồng lửa, nơi bọn A Man chơi đùa cũng sáng chứ không tối, đến gần có thể nhìn rõ ràng cảnh vật chung quanh. Hiện tại ở nơi đó có khoảng bốn năm mươi người chưa có rời đi, nam nhân nữ nhân trẻ con đều có. Cô phóng tầm mắt nhìn một vòng cũng không thấy A Man nên có chút buồn bực, hẳn không ở đây lại chạy đi đâu?

Thạch đang chơi đùa người chạy ta đuổi với các bạn nhỏ của nó, Trình Y đi tới vài bước kêu nó: “Thạch, tới đây.”

“Trình Y.” Thạch nghe vậy cười ha hả chạy chậm tới, người ở đây không thịnh hành xưng hô cậu, mợ,... gì đó, đều là kêu tên, Thạch thấy A Man thì cũng gọi thẳng tên.

“A Man?” Trình Y hỏi.

“A Man...” Thạch nhìn bốn phía, trong mắt toát ra nghi hoặc, hiển nhiên cũng không chú ý tới, gãi gãi đầu định nói không biết, một bạn nhỏ bên cạnh chỉ vào một con đường bên cạnh nói: “Ồ bên kia.”

Trình Y nhìn lại phương hướng bé trai chỉ, phía đó không có ánh lửa chiếu sáng nên trời có chút tối, không nhìn rõ lắm, nơi đó là hướng ra bờ sông, cảm ơn Thạch và đồng bạn của nó cô liền đi tìm A Man.

Đi không tới một trăm mét, Trình Y nghe được thanh âm A Man truyền đến ở phía trước, giọng điệu có chút bất đắc dĩ, giống như là an ủi ai đó, bên cạnh có âm thanh nước nở nghẹn ngào khổ sở của nữ nhân.

Lòng hiếu kỳ của Trình Y nổi lên, cước bộ đi qua thả chậm dần, trong ánh trăng mờ thấy A Man đứng đối diện với một cô gái trẻ tuổi, nàng đang che mặt khóc thút thít, A Man thì rất kiên nhẫn lấy tay vỗ nhẹ lên vai nàng ta ôn nhu nói chuyện.

Nữ nhân này nhìn có chút quen mắt chỉ là nghĩ không ra là ai. Trình Y khẽ cau mày, trong lòng có chút buồn phiền, vì sao A Man đối với nữ nhân này lại ôn nhu như thế? Ngay tại lúc cô còn đang suy đoán nữ nhân này và A Man có quan hệ ra sao thì nữ nhân còn đang lấy tay che mặt khóc đột nhiên nhào vào trong ngực A Man, nhón mũi chân nâng hai cánh tay gắt gao vòng lên cổ hắn, cả người chặt chẽ treo trên người A Man.

Trình Y nhất thời trừng to mắt, mặt nghiêm lại...